Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-428 (mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. A.P. Luitingh, mr. W.H.G.A. Filott, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 1 juli 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 15 mei 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Bijlagen	: Relevante wet- en regelgeving uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming

Samenvatting

De Commissie heeft haar beoordeling gericht op de vraag of de Bank de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaar heeft mogen registreren in de Gebeurtenissen-administratie en het daaraan gekoppelde IVR. Gelet op de omschreven melding van het Landelijk Meldpunt Internetoplichting (LMIO) waarop de registraties gebaseerd zijn, staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De Bank heeft de persoons-gegevens van Consument geregistreerd wegens zijn beweerdelijke betrokkenheid bij internetoplichting en oneerlijke handelspraktijken. Daarnaast heeft de Bank de registratie van de persoonsgegevens van Consument gebaseerd op het oneigenlijk gebruik laten maken van zijn betaalrekening, zijn betaalpas en pincode. De Commissie komt op basis van de besproken omstandigheden tot de conclusie dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld ten aanzien van de betrokkenheid van Consument bij de oplichting en oneerlijke handelspraktijken. Doordat Consument de volledige controle over zijn betaalrekening heeft gegeven aan een derde, heeft hij willens en wetens de kans aanvaard dat zijn betaalrekening voor frauduleuze praktijken gebruikt zou worden. Dat de bankpas van Consument onder valse voorwendselen is ontnomen, acht de Commissie niet aannemelijk. Consument heeft op geen enkele wijze de omstandigheid onderbouwd dat zijn bankgegevens onder valse voorwendselen door en derde zijn afgenomen. Verder heeft Consument niet onderbouwd waarom zijn (slechte) geestelijke gesteldheid zou moeten leiden tot verwijdering of verkorting van de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. De Commissie ziet zodoende geen aanleiding tot verkorting of verwijdering van de interne registraties. De Commissie concludeert op grond van het voorgaande dat de Bank de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissen-administratie en het daaraan gekoppelde IVR voor de duur van acht jaar heeft mogen opnemen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- het namens Consument ingediende klachtformulier;
- het verweer van de Bank;
- de namens Consument ingediende repliek;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument hield een betaalrekening aan die op enig moment door de Bank is beëindigd.

2.2 In de Voorwaarden en overige regelingen voor particuliere rekeninghouders van januari 2018 is opgenomen, voor zover relevant:

> "***Voorwaarden gebruik betaalpassen en creditcards (verder: de voorwaarden)***
> *(…)*
> ***7 Aanvullende toelichting op de Uniforme veiligheidsregels***
> *(…)*
> *7.2 Geef uw betaalkaart en/of pincode nooit aan iemand anders.*
> *(…)*
> ***8 Blokkeren***
> *8.1 Als u vermoedt dat de veiligheid van uw betaalkaart of pincode niet meer zeker is, meld dat dan onmiddellijk aan* [de Bank].
> *(…)*"

2.3 Op 13 augustus 2018 heeft de Bank Consument een brief gestuurd die, voor zover relevant, als volgt luidt:

"*Wij hebben via het Landelijk Meldpunt Internetoplichting (politie.nl) vernomen dat uw Betaalrekening betrokken is bij Internetoplichting en het voeren van oneerlijke handelspraktijken. De benadeelde partij heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie. [De Bank] is daarom voornemens om de relatie met u te beëindigen op grond van geschaad vertrouwen.*

Op https://www.politie.nl kunt u onder 'internetoplichting: check verkoper' uw IBAN-nummer invoeren. Indien er meldingen tegen uw Betaalrekening zijn gedaan, kunt u op deze plek een formulier invullen om aan te geven dat u het met deze meldingen niet eens bent of tot een oplossing wilt komen. Zodra de meldingen bij het Landelijk Meldpunt Internetoplichting worden ingetrokken, ontvangen wij hiervan bericht. Wij zullen uw zaak dan opnieuw beoordelen.

Blokkade Betaalrekening en registratie persoonsgegevens Intern Verwijzingsregister
Uw Betaalrekening is inmiddels geblokkeerd en ook eventueel bijbehorende producten kunt u niet meer gebruiken. Daarnaast registreren wij uw gegevens in het Interne Verwijzingsregister voor een periode van 8 jaar."

2.4 Op 2 januari 2019 heeft de gemachtigde van Consument per brief bij de Bank een klacht ingediend. Op 14 februari 2019 heeft de Bank per brief de klacht van Consument afgewezen.

2.5 De uitwisseling van standpunten door partijen heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert primair verwijdering van de registratie van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde Intern Verwijzingsregister (IVR). Subsidiair vordert Consument verkorting van de duur van de registratie van zijn persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

- De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument ten onrechte geregistreerd voor de maximale duur van acht jaar in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. Voor deze registratie is vereist dat sprake is van een gebeurtenis. Er is geen sprake van een gebeurtenis, omdat Consument niet betrokken was bij de vermeende internetoplichting. De betaalpas van Consument is onder valse voorwendselen van hem afgenomen en is later kennelijk gebruikt voor onrechtmatige doeleinden. De buurjongen heeft Consument gedwongen om zijn scooter af te geven. Nadat de buurjongen schade had veroorzaakt aan de scooter, wilde hij Consument zijn schade vergoeden. De buurjongen had hiervoor de betaalpas van Consument nodig. Consument heeft uit naïviteit zijn betaalpas afgegeven aan zijn buurjongen. Consument heeft zodoende niet daadwerkelijk opzettelijk fraude gepleegd om zichzelf te verrijken. Consument maakt verder geen gebruik van internetbankieren en ontvangt geen bankafschriften, waardoor hij niet wist dat zijn betaalrekening onrechtmatig was gebruikt.
- De opname van de persoonsgegevens van Consument voor de maximale duur van acht jaar in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR is buitenproportioneel. De Bank heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden van het geval, waaronder de persoonlijke omstandigheden van Consument en zijn jonge leeftijd (18 jaar). Het is algemeen bekend dat criminelen gebruik maken van kwetsbare jongeren, waardoor zij zelf buiten schot blijven. Consument wordt al jaren lastig gevallen door zijn buurjongen. De buurjongen heeft de betaalpas onder valse voorwendselen van Consument afgenomen door te verklaren dat hij een kopie daarvan wilde maken om de schade aan de scooter van Consument te kunnen vergoeden. Consument is daarom het slachtoffer en zijn buurjongen is de daadwerkelijke dader. Consument komt niet meer buiten en leeft erg teruggetrokken. Consument heeft eerder al de politie ingeschakeld vanwege de serieuze dreigementen van zijn buurjongen. De buurjongen is Consument vervolgens nog zwaarder gaan bedreigen. Uit angst voor represailles heeft Consument geen aangifte durven doen tegen zijn buurjongen vanwege het onrechtmatig gebruikmaken van zijn betaalpas. De bedreigingen en het misbruik van de bankpas hebben aldus een zware impact gehad op Consument. Consument is in september 2018 voor een periode van drie weken opgenomen geweest in een ziekenhuis om behandeld te worden voor zijn depressie die mede is ontstaan door de situatie met de buurjongen. Het is voor Consument moeilijk om weerstand te bieden aan druk en bedreigingen van buitenaf door de psychiatrische aandoening waar hij aan lijdt.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 In haar verweer heeft de Bank toegelicht dat registratie in het IVR ook betekent dat zij de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie heeft opgenomen. Daarnaast heeft de Bank benadrukt dat de persoonsgegevens van Consument *niet* geregistreerd zijn in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde Externe Verwijzingsregister, aangezien hierover verwarring bestond aan de zijde van Consument en zijn gemachtigde. De Commissie zal daarom haar beoordeling richten op de vraag of de Bank de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaar heeft mogen registreren in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR.

Wat is het juridische kader voor de registratie van persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR?

4.2 Verwerking van persoonsgegevens, waaronder het registreren van persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR, is geregeld in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) van 25 mei 2018 en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG). Voor 25 mei 2018 was de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: Wbp) van kracht. Vaststaat dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het IVR dateert van ná de inwerking-treding van de AVG op 25 mei 2018. De Bank heeft Consument immers in haar brief van 13 augustus 2018 geïnformeerd over de registratie van zijn persoonsgegevens in het IVR, en dat is na de inwerkingtreding van de AVG. Op de verwerking van persoonsgegevens zijn daarom de AVG en de UAVG van toepassing.

4.3 De Bank heeft de rechtmatigheid van de verwerking van de persoonsgegevens van Consument echter gebaseerd op de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 2010 (hierna: de GVPFI). Deze was gebaseerd op de Wbp. De GVPFI is volgens het College bescherming persoonsgegevens een juiste uitwerking van de Wbp, zodat de GVPFI als grondslag voor de registratie kan dienen. De vraag doet zich voor of de registratie door de Bank rechtmatig is nu de Bank deze heeft gebaseerd op de GVPFI, terwijl de AVG ten tijde van de registratie van kracht was. Artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG, waarin de rechtmatigheid van de registratie is geregeld, wijkt niet af van het destijds geldende artikel 8 aanhef en onderdeel f Wbp. Dit brengt naar het oordeel van de Commissie met zich dat de opname van persoons-gegevens ook rechtmatig is als de Bank heeft voldaan aan de opnamecriteria van de GVPFI (zie overweging 4.3 van Geschillencommissie Kifid nr. 2019-1076).

Kwalificatie van de geregistreerde gebeurtenis

4.4 Bij de beoordeling van de vraag of persoonsgegevens mogen worden opgenomen in de interne registers, is van belang wat de Bank over de betrokkene in de registers heeft vermeld. De Bank heeft de registratie van de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenisadministratie en het daaraan gekoppelde IVR gebaseerd op de melding van het Landelijk Meldpunt Internetoplichting (hierna: LMIO) dat de betaalrekening van Consument betrokken was bij internetoplichting en oneerlijke handelspraktijken. Verder heeft de Bank de registratie gebaseerd op de omstandigheid dat Consument een derde oneigenlijk gebruik heeft laten maken van zijn betaalrekening, zijn betaalpas en bijbehorende pincode. Een SMS-TAN-code en een activeringscode zijn naar de mobiele telefoon van Consument gestuurd waarmee een ander toestel gekoppeld kon worden aan zijn betaalrekening. Met dit andere toestel is de benadeelde partij benaderd. Consument was dus aanwezig bij het toevoegen van het andere toestel of hij heeft eraan bijgedragen dat een derde over zijn toestel kon beschikken. Doordat Consument in strijd met de voorwaarden heeft gehandeld, kon zijn betaalrekening voor frauduleuze doeleinden worden gebruikt. Verder betwist de Bank de stelling van Consument dat hij geen gebruik maakt van internetbankieren. Uit de administratie van de Bank blijkt dat voor het internetbankieren op zijn betaalrekening in 2015 inlogcodes aan Consument zijn verstrekt. Ruim vóór de melding van het LMIO is voor de betaal-rekening van Consument gebruik gemaakt van internetbankieren. Voor zover Consument niet zelf zou hebben ingelogd, zou dat betekenen dat derden al zeer geruime tijd hebben kunnen beschikken over zijn toegangscodes.

4.5 De Commissie overweegt dat in deze zaak, gelet op de omschreven melding van het LMIO, de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie staat. De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument immers in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van Consument bij internetoplichting en oneerlijke handelspraktijken. De Bank heeft in de procedure als reden toegevoegd dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument ook ziet op het oneigenlijk gebruik laten maken van zijn betaalrekening, zijn betaalpas en pincode. Volgens artikel 10 AVG en artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de Bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval Consument) zwaarder wegen dan de belangen van de verwerkingsverantwoordelijke.

Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

4.6 Volgens de Hoge Raad geldt bovendien als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 onder 4.4). Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens (zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en Geschillencommissie Kifid nr. 2016-061).

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR?

4.7 De Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De persoonsgegevens worden in de Gebeurtenissenadministratie geregistreerd, omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling. Deze gegevens hebben daarom speciale aandacht nodig. De Afdeling Veiligheidszaken van de Bank beheert de Gebeurtenissenadministratie en kan deze inzien. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’.

4.8 De Commissie komt op basis van de besproken omstandigheden tot de conclusie dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld ten aanzien van de betrokkenheid van Consument bij de oplichting en oneerlijke handelspraktijken.

Doordat Consument de volledige controle over zijn betaalrekening heeft gegeven aan een derde, heeft hij willens en wetens de kans aanvaard dat zijn betaalrekening voor frauduleuze praktijken gebruikt zou worden. Dat de bankpas van Consument onder valse voorwendselen is ontnomen, acht de Commissie niet aannemelijk. De door Consument geschetste omstandigheden kan de Commissie - gelet op de omschrijving van de verhouding van Consument met zijn buurjongen - niet met elkaar rijmen. Enerzijds stelt Consument dat hij onder dwang zijn scooter heeft uitgeleend aan zijn buurjongen en dat deze buurjongen vervolgens schade aan de scooter heeft veroorzaakt. Anderzijds stelt Consument dat de buurjongen hem om een kopie van zijn betaalpas heeft gevraagd om de schade aan de scooter te vergoeden. Aangezien Consument de geschetste situatie niet met stukken heeft onderbouwd, kan de Commissie niet aannemen dat deze situatie zich heeft voorgedaan. Bovendien valt niet goed in te zien waarom voor de betaling van een schadevergoeding de overhandiging van de bankpas nodig was.

4.9 Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument voldoet aan de daarvoor geldende maatstaf. Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie voldoet aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.

Is voldaan aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit?

4.10 Het rechtsbeginsel van de subsidiariteit houdt in dat een maatregel alleen is toegestaan als met een lichtere maatregel niet kan worden volstaan. De Commissie overweegt in dit verband dat een lichtere andere maatregel dan registratie in de Gebeurtenissen-administratie en het daaraan gekoppelde IVR om het beoogde doel te bereiken (namelijk het waarschuwen van de eigen organisatie) niet voorhanden is, zodat voldaan is aan het beginsel van subsidiariteit.

4.11 Het rechtsbeginsel van proportionaliteit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de betrokken consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. Consument heeft gesteld dat de Bank geen rekening heeft gehouden met zijn omstandigheden, waaronder zijn jonge leeftijd. Ook heeft Consument toegelicht dat hij bedreigd wordt door zijn buurjongen waar hij moeilijk weerstand tegen kan bieden. Uit angst voor represailles durft Consument geen aangifte tegen deze buurjongen te doen. Consument is nadien voor een aantal weken opgenomen in een ziekenhuis voor de behandeling van depressieve klachten. Consument komt niet meer buiten en leeft erg teruggetrokken.

Voor wat betreft de jonge leeftijd van Consument, heeft de Bank gesteld dat hij handelingsbekwaam was op het moment dat fraude gepleegd werd met zijn betaalrekening. De Bank mocht op dat moment ervan uitgaan dat hij niet zijn betaalpas en pincode aan een derde zou afstaan. Daarnaast stelt de Bank dat Consument niet proportioneel in zijn belangen wordt geschaad door de interne werking van de registratie.

4.12 De Commissie heeft kennisgenomen van hetgeen gesteld is over de (slechte) geestelijke gesteldheid van Consument en, aangenomen dat dat juist is, betreurt zij dit. De Commissie kan echter niet zonder meer als vaststaand aannemen dat Consument is bedreigd door zijn buurjongen en dat bankgegevens van Consument onder valse voorwendselen door diezelfde buurjongen zijn afgenomen. Aangezien Consument op geen enkele wijze deze stellingen heeft onderbouwd, zal de Commissie hieraan voorbijgaan.

4.13 Aangenomen dat het gestelde omtrent de geestelijke toestand van Consument juist is, ziet de Commissie niet in waarom dit zou moeten leiden tot verkorting of verwijdering van de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. Datzelfde geldt voor de jonge leeftijd. Relevant is dat de opname van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR zuiver intern is. De registratie heeft tot gevolg dat Consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Aangezien Consument hierdoor niet belemmerd wordt in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bancaire relatie aan te gaan, valt niet in te zien op welke wijze Consument door de registraties disproportioneel in zijn belangen geraakt wordt.

Conclusie

4.14 De Commissie concludeert op grond van het voorgaande dat de Bank de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR voor de duur van acht jaar heeft mogen opnemen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage
Relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 5
Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens
1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");
b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");
e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");
f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 33

Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

1. (…)

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. (…)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.